

maatte staa i første Række til Afstæffelse, naar man kom til en Revision af de indirekte Skatter, men, som jeg antager i en Slags Forudsættelse af Stemningen her i Thinget, havde den ærede Finanzminister dog ifjor indskrænket sig til at foreslaa Skibsafgiftens Nedsættelse til det Halve. Ved gjentagne Afstemninger har dette Thing imidlertid fastholdt den i dens nuværende Størrelse, og selv om man nu ikke finder dette ønskeligt, antager jeg dog, at der er Noget vundet derved, thi nu er det blevet klart, at her er Spørgsmaal, ikke om Mæglinger mellem modstaaende Anskuelser, men om et Enten-eller: enten beholde vi den, eller vi affæffe den. Og forjaaviddt tror jeg, at Behandlingen af dette Punkt selv fra deres Synspunkt, som ikke ere fornøiede med Resultatet, dog har braget til at fremme Spørgsmaalet noget og klart det Problem, som fremdeles forestaar. Forrigt tror jeg, at man ved at se paa Forslaget, saaledes som det nu foreligger, og sammenligne det med det Forslag, som den høitærede Finanzminister har forelagt, vil finde, at der har været den bedste principielle Samstemning i Henseende til det Resultat, man maatte tilstræbe. De Principer, som den høitærede Finanzminister vedkjendte sig, nemlig at man skulde søge saaviddt muligt at formindste eller affæffe Tolden paa Livsfornödenheder, til Gjengjæld lægge forhøiet Told paa Luxusvarer, saaviddt muligt frigjøre Naar- og Hjelpestoffer og bevare en passende Beskyttelse for indenlandsk Industri og Haandværk, tror jeg gjennemgaaende have vundet Tingets Bifald, og naar der er flet Forandringer og Lempelser, saa er det kun en yderligere Gjennemførelse af disse Principer, saaledes som Thinget har skjønnet, at det ifølge de anstillede Overvejelser kunde være hensigtsmæssigt. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Luxusvarers Bestatning vil jeg ogsaa gjøre opmærksom paa, at vi her have forhøiet Tolden paa Silkevarer, Halvsilke og paa de dermed i Forbindelse staaende Positioner, navnlig kunstige Blomster, at vi tillige paa den ene Side have nedsat Tolden paa Vin, forjaaviddt angaar den Vin, som har et Alkoholindhold under 15 Grader, medens vi paa den anden Side have forhøiet Afgiften for Vin paa Fade med et større Alkoholindhold fra 15 til 20 Dre. Jeg vil ikke tale om de Asparges, der er Spørgsmaal om, og om Krudtet, hvorfor Afgiften er forhøiet fra 10 til 50 Dre pr. Pd., da det er en Position, som ikke har videre at betyde. Paa den anden Side ere vi gaaede med den høitærede Finanzminister i Retning

af Frigivelse af Livsfornödenheder og have dertil ogsaa søiet yderligere Toldfrihed for Stenolie. Det er gjennem gjentagne Afstemninger, at Thinget har fastholdt Toldfriheden derpaa i Henhold til de Grunde, som gjentagne Gange ere udbillede, og jeg kan ikke Andet end udtale, at jeg haaber, at denne fastholdte Beslutning maa vinde Bifald i Almindelighed, selv om det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Broberg) ikke maatte være tilfreds med det. Hvad Naar- og Hjelpestofferne angaar, da er der i det Væsentlige ikke foretaget nogen Forandring i dette Thing; kun disse grovere Varer af Gummi og Guttaperka og de Swampes, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds mente burde feies ud, ere feiede ud ved den Afstemning, som har fundet Sted. De mest betydningsfulde Forandringer har dette Thing foretaget i Henseende til Gjennemførelse af Principet om Beskyttelse for den indenlandske Produktion, idet vi der ikke paa noget Punkt have foretaget nogen Nedsættelse af den foreslaede Beskyttelsestold, men derimod paa adskillige Punkter have foretaget Forhøielser. Der blev nu fremhævet af et Par af de ærede Talere, at det var saa fuldstændig unaturligt. Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Madsen) mente, at man burde varetage Landbrugets Interesse, og at det var fuldstændig unaturligt at fastholde en saadan Beskyttelse for de paagjældende Positioner. Naar en af de ærede Talere fremhævede, at vi havde beskyttet den store Industri, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at det ingenlunde forholder sig saa. Jeg tror, at det, som i særlig Grad har været Gjenstand for vor Omsorg, netop ogsaa har været Haandværket, og naar man saa siger, at det er unaturligt, at det er en Kamp mod Naturen saaledes at beskytte Industri og Haandværk, tror jeg dog, enten man nu finder det rigtigt eller ikke rigtigt, at man uundgaaelig vil havne i Erkjendelsen af Nødvendigheden af at sørge for Arbeidsstof for det indenlandske Arbeide. Man henviser ganske vist til, at Landbruget er det, som vi skulle leve af. Men naar nu Folketællingerne vise, at Landbruget ikke kan tage mod mere Arbeidskraft, at Befolkningen paa Landet ikke forøges, men derimod strømmer til Byerne, saa spørger jeg: hvad kan det nytte, at man henviser til Landbruget, naar dog Erfaringen viser, at, selv om der er Trang til Arbeidskraft, Forholdet dog ikke der er saaledes, at Arbeidskraften kan eller vil slaa sig til No, men strømmer andetsteds hen, til Byerne og ud af Landet; ere vi saa ikke nødte til at sørge for at skaffe alle de Hænder, som strømme til Byerne og søge Arbeide der, Noget at bestille? Og hvis vi